

lige Regler overhovedet ikke medfører nogen Erstatningspligt, synes det rimeligt, at Jernbanernes Risiko begrænses, saaledes at den dog i nogen Grad kan forudses og beregnes. Hovedprincippet i Lovforslaget er derfor med Hensyn til Personskade, at Jernbanernes ubetingede Ansvar for hændelig Skade opretholdes, men at Størrelsen af den Erstatning, en enkelt Person kan gøre Krav paa, paa den anden Side begrænses ved de i Loven fastsatte Maksimumsbeløb. For Brandskade er Hovedprincippet ligeledes dette, at Jernbanen skal erstatte hændelig Skade, men her er gjort den Begrænsning, at Jernbanen dog ikke skal erstatte Skade paa Ejendomme eller Genstande, der dels ikke var til Stede ved Banens Anlæg, og hvis Anvendelse er af en saadan Karakter, at man ikke kan betragte det som en naturlig Anvendelse af den paagældende Ejendom, hvis Banen ikke var blevet anlagt. Man er derved gaaet ud fra, at Ejeren af saadanne Anlæg, forinden han skrider til Opførelsen, er bekendt med denne Brandrisiko, de udsættes for, og han kan, og han bør derfor forinden Udførelsen overveje, om Fordelene ved at anbringe disse tæt ved Banen er saa store, at de opvejer den eventuelt forøgede Præmie for Brandforsikring. Hvis dette er Tilfældet, synes det paa den anden Side rimeligt, at han selv bærer Udgifterne til den forhøjede Præmie. Landstinget har under sin Behandling af Lovforslaget indført forskellige Ændringer i det, men der er ingen af disse Ændringer, som rører ved Lovforslagets Hovedprincip. I §§ 1 og 2 og 5 er der foretaget nogle mindre betydende Ændringer, væsentlig af sproglig Art. I § 4 er 2det til 5te Stykke ændrede. Ved disse Ændringer er den i det oprindelige Lovforslag fastsatte Minimumsgrænse for Erstatning for Personskade fjernet, og man har forsøgt at tydeliggøre, at Erstatningerne er rent personlige, saaledes at Ulykkesforsikringselskaberne og Livsforsikringselskaberne ikke har Krav paa andet end Godtgørelse for positive Udgifter til Sygebehandling og Begravelser. I øvrigt er ogsaa disse Ændringer nærmest af redaktionel Karakter. I § 6 er der foretaget enkelte Ændringer for at tydeliggøre, at de Frister, som deri er fastsatte, er ubetinget præklusive. § 7 har i Landstinget faaet en anden Affattelse for at gøre dens Bestemmelser mere specificerede, saaledes at Ejerne langs Baner ogsaa efter Banens Anlæggelse vedblivende kan forfølge den normale økonomiske Udvikling i deres Bedrifter uden derfor paa deres Ejen-

domme i større Grad end hidtil at udsættes for Tab, der foraarsages ved Ildsvaade fra Lokomotiver. Men de to Affattelser af Paragraffen dækker i det hele og store hinanden. Og da der ved den nye Affattelse af Paragraf 7 ikke er gjort noget Brud paa Forslagets Hovedprincip, har jeg kunnet gaa med til at imødekomme Landstingets Ønsker om en ændret Affattelse af denne Paragraf. Ændringsforslaget til § 8 angaaende Forældelsesfristen for Brandskadeerstatningskravet er ikke af væsentlig Betydning. Landstinget har dernæst indsat en ny § 9 om Skade paa Ejendom, bortset fra løsgaaende Dyr, der ikke befordres med Jernbanen. Endelig er den sidste Ændring i § 10 af rent formel Karakter.

Jeg vil meget anbefale det høje Ting at vedtage Loven, som den nu foreligger. I de senere Aar er der ført mange lange og indgaaende Forhandlinger om dette Spørgsmaal baade her i Tinget og i Landstinget. Nu er der i Landstinget opnaaet Enighed fra alle Partiers Side om denne Lov, og jeg vil derfor meget anbefale dette høje Ting at vedtage den i den foreliggende Skikkelse.

Kirk: Da der for snart et Par Aar siden her i Tinget blev fremsat et Lovforslag om Erstatningsansvar for Skade ved Jernbanedrift, blev det i to paa hinanden følgende Rigsdagssamlinger underkastet en ualmindelig grundig Udvalgsbehandling, og ved den endelige Behandling her i Tinget var alle Partier enige om at stemme for Lovforslaget. De Ændringer, som Lovforslaget er undergaaet ved Behandlingen i Landstinget, er efter Partiet Venstres Mening ubetydelige. Vi har intet imod at stemme for Lovforslaget i den foreliggende Form, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale, at vi fremmer det.

Valdemar Olsen: Som allerede nævnt har det foreliggende Lovforslag været til Behandling i Rigsdagen i nogle Aar, og det har jo vist sig, at mange forskellige Interesser krydser hinanden her, Publikums Interesser, Jernbaneinteresser, Forsikringselskabsinteresser o. s. v. Mange forskellige juridiske Problemer har optaarnet sig og er blevet gennemdrøftet. Det er derfor ikke saa underligt, at det har taget Tid at komme til Enighed om denne Sag. Men nu foreligger der altsaa fra Landstinget et Forslag, der i alt Fald principielt er det samme som det, der forlod dette høje Ting. Alle politiske Partier i Landstinget sluttede sig dertil. Da det er ubestrideligt, at der